

# ALAP- vetés



Az Árpádföldi Református Egyházközség lapja

„Más alapot senki sem vehet a meglévőön kívül, amely a Jézus Krisztus.” (1Kor 3,11)

## Három feltámadás

Nyikos András

A mai ember számára (is) az egyik legnehezebben elfogadható kérdés a feltámadás ténye. Vannak, akik eljutnak addig, hogy felismerik: ez a világ nem véletlenül, magától jött létre, hanem a Teremtő Isten szava által. Sokan hiszik a teremtést, de elakadnak az újjáteremtés csodájánál, hogy Isten a testi halálból mennyei testben életre támasztotta Jézust, és életre támasztja a Krisztusban hívőket. Emberi gondolkodásunk számára valóban felfoghatatlan mindez, egyedül a Feltámadt Úrral való találkozás tud meggyőzni bennünket, a Vele való kapcsolat erősít meg minket abban, hogy a feltámadás valóság, mégpedig három vonatkozásban is.

Az első feltámadás Húsvét hajnalán történt. A Jézust halálba küldők biztosra mentek, még a sírt is lepecsételték, öröket állítottak, nehogy valaki ellopja a holttestet, és azt híresztelje, hogy Jézus feltámadt. De Isten kezét az ember nem tudja lefogni. Ő egy szavával feltámasztotta a Fiát úgy, ahogy a prófétái által korábban pontosan megmondta. Ezzel új korszak kezdődött: Jézus lett „az első zsenge”. Az addigi feltámasztási csodák (pl. Lázár feltámasztása) a halálból ebbe a földi testbe hívtak vissza valakit, most viszont mennyei testben

támadt fel a Megváltó. Jézus volt az első, vagyis mindenki, aki Őbenne új életet nyert hit által, ugyanúgy fel fog támadni mennyei testben. A második feltámadásról református hitvallásunk így ír: „...az Ő ereje most minket is új

KÖSZÖNTŐ



életre támaszt fel.” (Heidelbergi Káté 45. kf.) Vagyis Jézus feltámadásának ereje a lelki halálból hitben való új életre támaszt bennünket. Ez az újjászületés csodája, amit itt a földön, ugyanebben a testben élhetünk át, amikor az Úr Igéje és Szentleke által elvégzi ezt bennünk. Átéljük, hogy a mulandó testünkben egy új, elmúlhatatlan életet hordozunk, amely nem elfogy, hanem növekszik, és sokféle módon mutatja meg nekünk és másoknak is, hogy valóságosan létezik.

A harmadik feltámadás Krisztus visszajövelekor történik, amikor ez a világ elmúlik, de a Krisztusban hívők mennyei testben örökké a mennyei világ lakói lesznek. Minderről az élő hit ajándéka nélkül csak elméletben tudunk gondolkodni, lehet igaznak tartani vagy elutasítani. De aki „Krisztusban van” és így „új teremtés” lett, már átéli, hogy mindez nem elmélet, hanem úgy igaz, ahogy megíratott. Tapasztalja az új élet valóságát, megnyilvánulásait, új értékrendjét, örömét, és tudja, hogy elmúlhatatlan életet kapott.

Pál apostol, aki emberileg nagyon sok értéket hordozott származása, ismeretei, karrierje révén, mégis azt tartotta legnagyobb kincsének, hogy találkozott a Feltámadt Úrral, és követője lett: „...Őérte kárba veszni hagytam, és szemétnek ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem:...hogy megismerjem Őt és az Ő feltámadása erejét.” (Fil.3,8.10.). Megismerte, és többé nem adta oda semmiért.

Kedves Testvérem! Ismered már Krisztus feltámadásának erejét? A lelki halálból életre támasztott már? Bizonyosságot nyertél bűnbocsánatod és örök életed felől? Az új élet ereje ad békességet, áldást, bármilyenek is legyenek a külső körülmények? Milyen jó, ha igennel válaszolhatsz ezekre a kérdésekre.

Ha pedig még ismeretlen mindez, vagy kétely, bizonytalanság van Benned a feltámadás kérdésében, keresd Jézust, kérd az Ő feltámadása erejét, hogy életed ezt az elmúlhatatlan kincset hordozhassa, hiszen Krisztus Érted is meghalt és feltámadt.

Egykori anyaegyházunk nyugalmazott lelkipásztora, Bíró Ferenc nyitotta meg 2017. ápr. 3-án a mátyásföldi gyülekezet presbiterének, Csobaji Zsoltnak A kálvinista Kalotaszeg (Reformáció 500) kiállítását. A versidézeteket művesen festményeibe integráló festőnek ez sokadik önálló kiállítása. Ezúttal is Erdély, az erdélyi építészetben visszatükröződő hitvallás áll az általunk is személyesen ismert festő munkáinak középpontjában. A kiállítás ápr. 30-áig tekinthető meg a kerületi Corvin Galériában.



# Miért a kereszt a hitünk jelképe?

Pordán Ákos

TANÍTÁS

A kereszt egy kegyetlen eszköz. A legfélelmetesebb, legijesztőbb tárgy a világon. A szerető, kegyelmes Istenről alkotott képhez ez hogyan illik? Nincs itt valami nagyon súlyos ellentmondás?

A Karácsony közel van hozzánk. Értjük, hiszen el tudjuk képzelni a védtelen, helyes kisgyermeket, aki a jászolban fekszik, akit Isten küldött, aki olyan kis édes. A szeretet gondolatköre kapcsolódik hozzá. Együtt van a család, megajándékozuk egymást, igyekszünk jobban figyelni a másokra. Mindenki megáll, elcsendesedik. Krisztust követők és nem követők egyaránt.

Húsvét már egy kicsit messzebb van. Egy felnőtt embert keresztre feszítenek. Véres, kegyetlen történet, legszívesebben elfordítanánk a fejünket. A keresztre feszítést követően három nappal pedig a feltámadás. Hogyan? Egy fizikai test transzformálódik és kilép a tér-időből, úgy, ahogy addig és azóta se senki? Nem értjük, elképzelni is nagyon nehéz. Csak a nem keresztény alapokon nyugvó társadalmi szokások tudnak a Húsvéthoz kapcsolódni, közel hozni hozzánk az ünnepet.

Pünkösd van a legmesszebb. Krisztus fizikai eltávozása után, Isten új formában jelenik meg Lélekként. Ez a legelvontabb formája a Szentháromságnak. Nagyon nehéz megfogni, közel hozni.

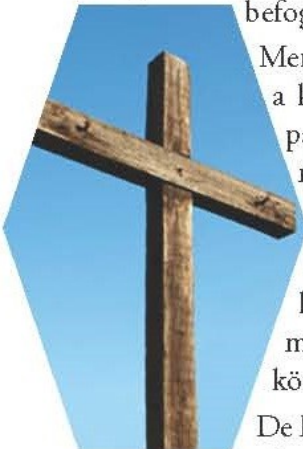
Ahogy haladunk előre az ünnepek kronológiájában, egyre megfoghatatlanabbak, befogadhatatlanabbak.

Mennyivel érthetőbb lenne, ha a jelkép a jászol lenne. Hiszen a kisdéd ebben nyugodott, hozzá jöttek a látogatók. Vagy egy papirusztekercs, amely a felnőtt Isten fia tanítói, bölcselkedő munkásságára utalna. Nem? Mi talán így képzelnénk.

De Isten nem a mi észjárásunk szerint gondolkodik.

Istennek van egy nagyszerű terve minden emberrel kapcsolatban. Tartalmas, étellel teli, soha véget nem érő életet akar mindenkinek adni. Ilyet adott az első embereknek. Szövetséget kötött velük.

De ha jól körbenézünk, akkor azt látjuk, hogy ezt a tartalmas életet csak nagyon kevesen tapasztalják. Miért? Mert mindannyian hátat



fordítottunk Istennek. Az első emberek nem tudtak élni Isten által kínált szabadsággal és saját kezükbe vették sorsuk irányítását. Megszegték az Istennel között szövetséget és ennek következménye generációk hosszú-hosszú során keresztül hozzánk is elért. És ennek következménye van. Súlyos. Mindenre nézve. Az igazságos Isten nem hagyja szó nélkül a lázadást és igazságosan cselekszik. Az engedetlenségnek büntetése van: halál. Nagyon súlyos teher ez. Ebbe az elítélt állapotba születünk, akármilyen családba is érkezünk. Elengedi az emberek kezét, akik javarészt csak vergődnek nélküle, és nem engedi be őket haláluk után az országába. Kőkemény logika.

De nem hagyta Isten ennyiben a helyzetet. Tudta, hogy az embert a lázadásáért terhelő büntetést nem tudná kiállni, eljött a Földre, megmutatta magát. Tanított, gyógyított, csodákat tett. A történelem legtöbb személyének az életéről beszélnek és a halálát csak megemlítik. Jézus életéből a legfontosabb esemény a halála. Miért?

Mert a bűntelen Jézus magára vette, ártatlanként az emberiséget terhelő büntetést és annak következményeit. Helyettesített minket. Ott a kereszten Isten haragudott rá. Elhagyta Őt. Mert ott engesztelődött ki a mi bűneinkért. És ezt Jézusnak el kellett szenvednie. És el is szenvedte. Ez a keresztnak köszönhető. A keresztt ezért annyira fontos. Fontos a jászol is és a papirusztekercs is, de a keresztt a kulcspont. Ha nincs a keresztt, akkor nincs helyettesítés, ha nincs helyettesítés, akkor nekünk kellene a következményeket elszenvedni. És nem tudnánk. Semmilyen módon. Biztosan kirekesztődnénk az Ő országából. Ugye nem szeretnénk? Te sem, igaz? Ugye jó lenne, egy nagyon sokáig tartó, szép és tartalmas életet élni? Higgyük el, hogy Jézus Krisztus értünk halt meg személyesen ott a kereszten. Boruljunk le előtte és fogadjuk el őt személyesen mint Megváltónkat. Ezt az egyszerű elfogadó lépést úgy tehetjük meg, hogy csendben a belső szobába Jézushoz fordulunk és ezt, vagy ezen gondolatok lényegét visszaadó szavakkal fordulunk felé: „Úr Jézus, szükségem van Rád. Elismerem, hogy nélküled éltem az életemet. Ezentúl Veled szeretném. Bocsásd meg a bűneimet. Jöjj be az életembe és Te kerülj a középpontjába. És igyekszek mindent megtenni annak érdekében, hogy Téged követhesselek. Úgy legyen. Ámen.” Ha már elfogadtuk Jézust, akkor erősítsük meg ezt a döntést.

Ezért a keresztt a jelkép, és ezért a kereszténység az egyetlen vallás, amelynek középpontjában a vallásalapító halála van.

Felhasznált irodalom: **Paul E. Little**: *Tudd, hogy miért hiszel* Evangélium kiadó, Budapest, 1993. **Keresztkérdések**, Szentírás Szövetség, Budapest

Jézus feltámadásának kérdése mindig is foglalkoztatta az emberiséget. Sok hívő testvér számára is nehezen képzelhető el a ma már történelmi tény, hogy Jézus harmadnapon feltámadt a halottak közül. Szkeptikusok foglalkoztak a témával, próbálták tudományosan megmagyarázni az ellenérveket, és sokan le akarták leplezni a Jézus halálával kapcsolatos mítoszokat. Csalás, megtévesztés vagy csak illúzió a feltámadás?

A 90-es években részt vehettem a Timóteus Társaság által szervezett előadáson, ahol az egykori oknyomozó riporter, újságíró, bűvész és illuzionista, Dan Korem paranormális jelenségeket leplezett le, Uri Gellert és a manilai csodadoktort is, majd ezt követően érdekes bemutatót is tartott.

Meggyőződése volt, hogy mindent lehet trükkökkel utánozni, lemásolni és hamisítani. Ezentúl pedig felettébb érdekelt Jézus halála és feltámadása.

Hosszú éveken át folytatott kutatómunkát Izraelben, hogy lerántsa a leplet Jézus halálának körülményeiről, a feltámadásról,... ehelyett azonban inkább megdöbbentő tényekkel találkozott.

Dan Korem olyan kérdésekre kereste a választ, mint például: Jézus csak egy csaló volt, aki megtévesztette a tanítványokat is, és halála után egy alteregója lépett a helyére? Vagy talán ellopták Jézus testét a sírból?

Esetleg Jézus csak tetszhalott volt, és nem is halt meg igazából? Ilyen és hasonló kérdéseket vizsgált meg.

Jézus tenyerében és lábfejében a szögek helyén sebek voltak még a feltámadott testben is, amikor megjelent a tanítványoknak. Tamás a saját kezével érintette meg. Ugyanaz a Jézus volt, akit keresztre feszítettek, és az is, aki később megjelent a tanítványoknak. Egy csaló miatt nem kockáztatták volna életüket a tanítványok, és nem haltak volna mártírhalált.

Az akkori temetkezési szokások szerint a sziklasír bejáratához hatalmas követ gördítettek, amit onnan lehetetlen volt elmozdítani a helyéről, így nem lophatták ki Jézus testét sem a sírból. Azt amúgy is éjjel-nappal katonák őrizték.

Jézus halotti gyoicsleple egyben maradt meg (fekvő emberi alakban), nem pedig letekert



fásliként találták meg a sírban a régészek, kutatók. A mai napig nem találták meg Jézus csontjait, mert nincs is, hisz feltámadott!

Majd Dan Korem megvizsgálta az Ószövetségben jövendölt próféciaikat, és látta, hogy azok be is teljesedtek.

Amit Jézus a saját haláláról megjövendölt, az úgy is lett.

Dan Korem számára megdöbbenő volt, hogy semmilyen trükkel nem tudta megmagyarázni a feltámadás tényét, és ez meggyőzte őt, majd arra a következtetésre jutott, hogy a feltámadás egy valóban megtörtént, igaz esemény volt. Dan Korem zsidó létére lett Jézust hívő keresztényé.

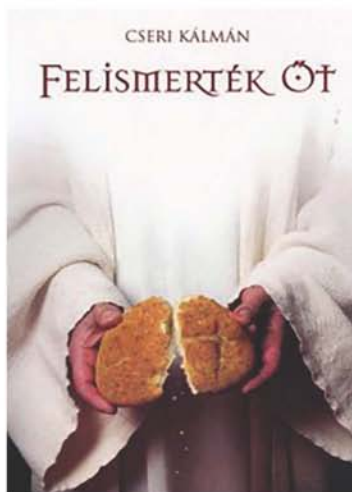
Mi hiszünk-e a feltámadásban? Eljutunk-e idáig?

Vagy Jézus halálával vége van a történetnek? A feltámadás már meghaladja emberi képzelőerőnket?

A feltámadásra a legkézzelfoghatóbb bizonyíték azonban, hogy Jézus ma is él! Beszélgetünk vele imádságban, érezzük a jelenlétét az életünkben, érezzük a gondviseletét, szeretetében fürdünk, mert **Jézus itt van közöttünk!**  
**FELTÁMADT!**

## Cseri Kálmán: Felismerték ŐT

**Takács Katalin**



Az első húsvét délutánján két szomorú férfi indult haza Jeruzsálemből Emmausba. Tele voltak keserűséggel, minden reményük elvesztett, mivel Jézust két nappal előbb megölték. Néhány óra múlva azonban ugyanez a két ember sietett vissza Jeruzsálembe, a szívük tele volt örömmel, a szájuk örömhírrrel – teljesen megváltoztak.

Mi történt közben? Találkoztak a feltámadt Krisztussal. És ez a találkozás kisöpört az életükből minden értelmetlenséget, betöltött minden ürességet, a talpukra állította őket, értelmet adott az életüknek.

**KÖNYVAJÁNLÓ**

Lehetséges-e a mi életünkben ehhez hasonló változás? Erről szól ez a könyv.

Az emmausi tanítványok történetének magyarázata Lukács evangéliuma alapján, a pasaréti református templomban hangzott el a közelmúltban elhunyt szerzőtől. Megjelent a Budapest-Pasaréti Református Egyházközség gondozásában: Budapest, 2013.

## Házasság-művészet

Falvi Zsolt

### BESZÁMOLÓ

Szerelem, házasság, meghittség, odaadás, alázat, konfliktusok és azok kezelése, az istenismeret mint örökség továbbadása a következő nemzedékre, mélységek, hűtlenség és megbocsátás, házasságon kívülről jövő kísértések, egymásra találás, öröm és testiség, cserbenhagyás és a dédelgetett bűnök kapcsolatromboló hatása. Dióhéjban ezekről volt szó „A házasság művészete” című, az elmúlt fél éven átívelő párkapcsolati-házassági alkalmakon. Vajon tudjuk-e Isten tervében látni és úgy megélni házasságunkat? Az azzal járó feladatokat elvégezni, áldozatokat meghozni elsősorban egymásért és másodsorban a gyermekeinkért. Tudunk-e szüntelenül örülni házastársunknak és imádkozni lelki és testi jólétéért? Mert lehet másho-  
gyan is, de csak így érdemes...

A sorozatnak vége, de a házasságról való beszélgetéseinknek nem. Hirdetni fogjuk a havi rendszerességű alkalmat!



Örömmel és Istenünknek hála tudatjuk gyülekezetünkkel, hogy április 13-a hajnalán, lapzárta után egy órával :) megszületett Hanni és Balázs kislánya, Rebeka. Áldja Isten az ő és családja életét!

FRISS HÍR

## GYÜLEKEZETI ÉLET HÍREI, előttünk álló események

Presbitériumunk év elején elfogadta az alábbiak szerinti Küldetésnyilatkozatot, amely a gyülekezeti életünk irányultságát, célját meghatározza a továbbiakban:

**„Olyan nyitott, befogadó, találkozásokot kezdeményező gyülekezetté szeretnénk válni, amely a közösség áldásain keresztül, az evangélium hiteles hirdetése által az Isten után szomjazóknak közvetíti Jézus hívó szavát, mely által a családok számára leszünk egy család.”**

Programjainkat is úgy tervezzük, hogy családok és egyének, ill. valamennyi korosztályhoz tartozó testvérünk megtalálja a helyét gyülekezeti közösségünkben. Bátorítjuk az újabban közénk került, érdeklődő testvéreket is az alkalmainkon való részvételre, jelentkezésre! Nyári táboraink lehetőséget jelentenek az egymás jobb megismerésére, valamint a hitéletben való elmélyülésre.

**Hittantábor** 6-14 évesek számára június 21-24. (szerdától-szombatig, vasárnap tábori élménybeszámoló a családoknak), helyszíne a templomunk épülete és kertje.

**Ifitábor** konfirmált fiatalok számára június 29-július 2. (csütörtöktől-vasárnapig)

**Gyülekezeti hét** 0-99 évesek számára július 4-9. (keddtől-vasárnapig), helyszíne Mályi (Akik ugyanitt tavaly együtt voltunk, tanúsítjuk, hogy jó lesz!!!)

Templomi alkalmaink az **előttünk álló hetekben:**

–május 7., vasárnap Anyák-napja, a gyermekek köszöntő szolgálata

–május 21., vasárnap 16 órakor a házaspáros délutáni sorozat befejező része

–május 25., Áldozócsütörtök, 18 órakor istentisztelet

–június 4-5., Pünkösöd, mindkét napon 9 órakor istentisztelet,

vasárnap úrvacsorával

Hétközi szokásos alkalmainkat a hirdetőtáblán kiírt időpontokban megtartjuk, de a nyári időszakban figyeljük az esetleges változásokat, - táboraink időszakában elmaradnak a hétközi összejövetelek. Kísérjük figyelemmel gyülekezeti honlapunkat és az üveges hirdetőtáblát is!

# Magány kontra kapcsolat - Like kontra Lélek

Küri Johanna

## IFISAROK

Tiszteletlenség eltérése... Alárendeltség... Elnyomás... Félelem... Kisebbrëndőség érzése... Megalázottság... Nem könnyű érzelmeket megjelenítő fogalmak ezek. Mit gondol a kedves Olvasó, mi köti össze ezeket a fogalmakat? Sikerült találni közös pontot? Az ifjú gyülekezeti tagoknak sikerült! Az egyik pénteki ifi alkalmon, néhány szituáció játékos megjelenítése után, azokból kiindulva, ezek a szavak kerültek ki a táblára. Arra jutottunk, hogy ami kulcsfontossággal meghatározhatja kapcsolatainkat (pár- és baráti kapcsolatainkat egyaránt), az a magánytól való félelem. Ezen érzést kellett megélniük a játék szereplőinek. E félelem hatására kerültek aztán méltatlan helyzetekbe, negatív érzelmi állapotba. De hogyan orvosolhatjuk a magányunkat, ha nem egy párkapcsolattal? Megegyeztünk abban, hogy a lelkünkben tátongó „Isten alakú űr” betöltésére csak maga Isten képes, tehát legelőször is őt kell keresnünk, őt kell az első helyre tennünk az életünkben. Aztán beszélgettünk arról is, hogy ha az embernek igazi barátai vannak, akik előtt akár gyengének is lehet mutatkozni, akik meghallgatnak, akikkel igazán őszintén beszélgetni is lehet, az szintén segíthet abban, hogy ne érezzük magunkat magányosnak. És ott van a családjunk és a gyülekezet nagy családja is. Vagyis a valódi kapcsolat az ellenszere a magánynak.

Erről a megállapításról tanúskodik az a 10-12 fiatal is minden pénteken, akik összegyűlnek, hogy együtt dicsőítsék az Urat, hallgassák őt, beszélgessenek az Igéről, hogy játsszanak... és egy kicsit vacsorázzanak is:)

Ha fiatal vagy, és vágyasz egy ilyen közösségnek a tagja lenni, gyere bátran! Várunk szeretettel!

*„Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi a gyümölcsét, és nem hervad el a lombja.” Zsolt 1,3*



Kovács Éva néni testvérünkkel beszélgettünk

## PORTRÉ

**-Éva néni, mikor, hogyan kaptad meg a konfirmációs ígédet?**

-Baptista családból, Ózdról származom. Sok viszontagság után és nagy szegénységben Ürömrre kerültünk szüleimmel és öt testvéremmel. 16 éves voltam, amikor konfirmációm alkalmából kaptam egy énekeskönyvet, amibe beleírta lelkész keresztaám ezt az életre szóló ígét: *Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!* Ézs 43,1

**-Fordulópon volt ez az alkalom vagy ez az ige az életedben?**

-Én inkább azt mondanám, hogy megerősített. Én... ha szabad ezt mondani, hitbe születtem bele, szüleim mellett olyan természetes volt hinni, én nem is tudok beszámolni arról, hogy hogyan, mikor jutottam hitre. De ez az ige végigkísérte az életem. Akkor nem is gondoltam, hogy ezt mennyire személyesen kapjuk, mennyire nekünk szól valamiért.

**-Mondasz nekünk, Éva néni, erre példákat? Mikor lett nagyon konkrétá ez a kapott üzenet,**

-Hatan voltunk testvérek, és nagy szegénységben éltünk. Mindig csak azt hallottuk már gyerekként is, hogy azt nem lehet, mert nincs rá pénz, erre sem jut, arra végképp nem. Már nagyon fiatalon azon gondolkodtam ilyen körülmények között, hogy hogyan lesz nekem helyem ebben a világban? Hova tudok eljutni? Édesanyám beteges volt, édesapám akkor már Csepelen dolgozott. Én is szerettem volna tanulni, de erre nem volt lehetőségem. Varrásra kényszerültem, és nagyon nem szerettem, sokkal szívesebben olvastam volna folyton. De később hálát kellett ezért is adnom Istennek, mert csak így, ezzel az otthon is levégezhető munkával tudtam ellátni a sok betegséggel küszködő kislányomat, édesanyámat, később anyósomat, férjemet. Sőt, azzal hogy én így itthon maradtam, volt olyan időszak, amikor a testvéreim gyermekei is itt voltak nálunk, és én így tölthettem be, ezzel a szolgálattal a kijelölt utamat.

**-Volt, amikor féltél? Amikor napi megerősítés volt a „ne félj!”?**

-Persze. Például már nagyon korán eldöntöttem, hogy én csakis, hívó, református emberhez fogok feleségül menni. De hol fogok én ilyet találni az én lehetőségeim mellett? És Isten ezt is elrendezte. A Baross téri református gyülekezetbe kerültem Batiz Dénes bácsihoz. Velük jártunk többször túrázni, kirándulni, egy ilyen a gyárban töltött hét utáni levegőváltáson ismertem meg a későbbi férjemet. De későbbiekben is gyötörhettek volna kétségek. Sokszor szorongtam én is, de mára már csak a hála maradt, hogy hetvenöt év alatt mindenem végigvitt az Isten. Amikor a kislányom meghalt 38 évesen, amikor a férjemet meghalt...



**-Maradt egyáltalán benned valami félelem?**

-Igazából már nem. Sokat imádkozom, a veszteségeimet elfogadtam. Óriási bizodalom van Istenben. Ha ennyire figyelt rám ezen a hosszú életen, rám, a kis porszemre, ha mindig nevémen hívott, miért ne bízhatnék meg benne?

**-Beszélgetek, Éva néni, testvérekkel így a konfirmációs ígéről, s az erősödik meg bennem, hogy a konfirmációs íge nem néhány szó összessége, hanem egy igazi életvezető olvasmány, ami minden élethelyzetben, életkorban más olvasatot rejt.**

-Igen, tanulni kell, meg kell érteni ezeket. Amikor a férjemet meghalt, olyan egyedül lettem, mint egy karósbab karó nélkül. De Isten sosem hagyott elveszni. Látjátok, idevezette nekem Józsit is. Annyi szeretet volt még bennem, nem akarta a Jóisten veszni hagyni.

Mindig igyekeztem örülni annak, ami van. Amíg férjemmel betegsége végén az utolsó hónapokat éltük, minden nap elmondtuk egymásnak: szeretlek. És amikor az Úrvacsora asztalától eljövök, azt az örömet is úgy szeretném legszívesebben megélni, hogy mindenki lássa, mekkora ajándékot kaptam, milyen boldog vagyok. Tudod, nekem két keresztnévem van, Éva és Márta. s mindkét nevémen hívott az Isten. Lehettem a mindenség anyja is és örök szolgáló is. Igyekeztem mindkettőt betölteni.

**-Köszönöm, Éva néni. Kinek hallgatnád meg legszívesebben a konfirmációs ígéjével kapcsolatos gondolatait a következő számban?**

-Kelemen Ágikára nagyon kíváncsi lennék.

# Együtt járunk

Juhász Zsolt Rajmund

VERS



Meghalt, eltemették.  
Előtte kiszögezték.  
Átéltve földi életét,  
velünk küzdött életünkért.

Értünk tette, nem hiába,  
üvölsük a világba!  
Feltámadott, és visszatért.  
Nem magáért, mindenkiért.

A földi halált megéljük mi is.  
Vasszögeket kapunk, és félünk is.  
Az elmúlást kell megélnünk úgy is?

Csak ha vállaljuk az Ő útját,  
ha értjük igében foglalt igazságát,  
várjuk az örök élet tavaszi illatát

## Elérhetőségeink:



Cím: 1162 Budapest,  
Menyhért u. 42.  
email: [gyulekezet@arpadfoldiref.hu](mailto:gyulekezet@arpadfoldiref.hu)  
telefon: +3630/483-4638  
Nyikos András lelkipásztor

## Rendszeres alkalmaink:

Istentisztelet: vasárnap 9:00 óra  
Istentisztelet úrvacsorával: hónap első vasárnapja 9:00 óra  
Gyermek istentisztelet 3-6 éveseknek: vasárnap 9:00 óra  
Gyermek istentisztelet 7 éves kortól: vasárnap 9:00 óra

Bibliaóra: szerda 18:00 óra  
Bibliaóra: péntek 14:30 óra  
Hittanóra: péntek 16:00 óra  
Ifjúsági óra: péntek 18:00 óra

*Feltámadott!*